⁊ p̄latus. Quāobrē obediās ſibi nō ut hoī ſꝫ
ut deo iubenti. ſi tñ nō coñ deū. Et ſepe tanto
erit obedientia tua placentior deo. tibiqꝫ fru
ctuoſior. q̄nto eſt īdignior ille cui ꝓpter deū
ſubici nō ēfugis. Caueas ad extremū nedū
q̄ris ſecuritatē. nec illā adipiſcaris. in ḡuē
tuas diiudicacōīs ⁊ preſūpcōnis foueam

Quarta conſideratio.

c ontigit ut poſſit aliq̄s eodē t͞pe ad cele
bracōez laudabilit' accedē/poſſꝫ nı̄lomi
nus ab eodē laudabiliter abſtinē. Quo caſū
p̄mū d' ſe laudabili⁹ ē q̄ ſcd'm. Patꝫ p̄a ps
q̄n aliq̄s ē ſine cōſcīa pcc̄i mortalis ā alio īpe
dimēto. ⁊ nō eſt obligat⁹ ex offitio l' aliter
celebrarē. tūc hꝫ vtrūqꝫ ī ſua ptāte ſacē licēt
atꝫ laudabilē. ut iā l' cū cēturiōe dicat dn̄e
nō ſū dig. ⁊c̄. vel cū zacheo. dn̄m ſidēter inui
tet. Scd'am ptē ꝓbo cū durādo. iiij. ſntiaꝝ d.
xij. q. vi. Celebracō q̄ppe eſt de p ſe opus bo
nū. Abſtinere aūt ab ea ſi ſit bonū magis ē
in ordine ad indeuocōez ſuſcipiētis q̄ de p ſe
Rurſus celebracō hꝫ efficatiā magnā ex vir
tute opis opati ꝓpt' quā nō tātundē valꝫ vo
lūtas ſola celebrādi. ſic par volūtas actu ce
lebrās. Addit itaqꝫ op⁹ hoc exteri⁹ aliq̄d bo
nitatis ad bōitatē volūtatis ꝓpter meitū paſ
ſioīs xp̄i. propterea dici ſolꝫ op⁹ p̄uilegiatū

Amplius ille qui celebrat in opis execucõe
magnã adipiſcit̃ deuocioĩs pinguedinem/ q
diuinius ſolet occupari. Ducit̃ inſup a virtu
te nobiliori ſic agendo/ videlicet a caritate et
dilcõne hui9 ſacramẽti/ ꝙ non celebrãs qui
timore pocius ſe cõtrahit. Quod ſi q̃s dixcit
vacacionẽ a celebracõe ideo fieri/ vt ipa poſt
modum reuerẽcius q deuocius qñdo rarius
impleatur. Fatemur poſſe ſic euenire. Sed
poteſt ex aduerſo contingere/ ꝙ talis ſubtra
ctio ẽmouebit habitudinẽ ad bonũ/ cui9 effe
ctus eſt ſcd̃m ph̃m delcãbilit̃ opari. ſignum
inq̃t acquiſiti habitus eſt delectacõ in opere
Euenit inſup plerũq3 illud dictum naſonis
Qui non eſt hodie cras minus aptus erit. Di
ſtraberis hodie/ parũ deuotus es/ parũ recol
lectus/ et plurimũ tẽptatus a carne mundo
vel demone. Credo equidẽ. ſed agnoueris ꝙ
non dormiũt qui te pſecũtur. q cras idẽ erũt
aduerſantes tibi hoſtes/ tueq3 deuocõni inſi
diãtes quales ſũt hodie. Quocirca non irra
cionabilit̃ cõſulit ſapiens. Quodcũq3 poteſt
inquit manus tua inſtanter operare. Neſcis
eni qñdo tale tẽpus ad laudabilit̃ celebrãd
tibi concedet̃ quale mõ habes. Et ſi vtrum
habeas vtrũq3 meli9 eſt. Eſto fueris in hac
vel in illa re defcãioſus/ aut nouum defectum

in non celebrãdo ſupinducis. Sed frigidus ſum dicis aut tepidus. Sepe ſuſcipit initium celebracõis hoiez paꝝ deuotũ ⁊ frigidũ quẽ in fine caleſcentẽ dimittit ⁊ feruidũ. Corpus xpi ignis eſt ſpiritualis. accede fiducialiť ad hũc ignem caleſces facili⁹. Audiam⁹ orãtẽ ambroſi. ⁊ deũ alloquẽtem. Graue eſt ꝙ ad menſã tuam mũdo corde ⁊ innocẽtibꝫ maibꝫ nõ veim⁹. ſꝫ grui⁹ eſt ſi qꝛ peccã nrã metuim⁹ ſacrificiũ nõ reddim⁹. Refert narracõ ſcõꝝ patrum de quodᷓ Euagrio qui nõ niſi ſemel i ãno cõicandũ eẽ ſeſebat. Coñ quẽ ſci patres repugnabãt argumẽtantes ꝙ aut dignũ ſe putabat et diſpoſitũ q̃ ſemel in ãno cõicaret et ita pſũptuoſus erat aut indignũ ſe tunc fatebať ⁊ ñlomin⁹ accedebat. Cur non igiť poterat alius ſimiliť plules ſacramenta hec ɔficere. qũ ꝙ̃ de ſe. ſe ſciret indignũ. Si phas ẽ itaqꝫ ſemel in ãno cũ timoẽ dei celebraẽ cũ eodᷓ tĩore poteit ſepi⁹ eẽ celebrandi licẽtia ſſfuerẽt nec ignoro ſcõꝝ aliq̃ quos certa rõ cõpeſ cuit ne en celebrarẽt ieiũnũ. Sꝫ pticularia hec fcã quorũdã vẽñda ſũt magis pia iteptacõe ꝙ̃ in exẽplũ agẽdi trahẽda. Poſtreõ nõ ſũ neſ ci⁹ diũſa eẽ dona ⁊ vocacões i diuerſ ꝓut ſpũſſcũs voluerit et ali⁹ idiſpoitur p iterrup cõez celebracõis ⁊ ſeſe vix poſtmodᷓ ɔcolligit

Alius ex eadẽ frequẽtacõne reddit̃ indeuo
cior/ et ex tali familiaitate promptior ad con
tẽptũ. Quãobrem ſuã interroget vnuſquiſq;
conſciam/ tunc ꝑ expiencie et prudẽciois ali
cui9 cõſiliũ id qđ oportunius ꝯpererit exequa
tur. Hinc dicebat egregius doctor auguſti9/
cottidie celebrare nec laudo nec vitupo. ꝯpe
tẽ et alij̃ conſulũt ſic viuẽ/ ut cottidie digni
ſimus accedere. Sequit̃ Quĩta ꝯſideracõ

n Vlla pollucõ inchoata et ꝑfecta in ſom
no pccm̃ eſt mortale. Patet ex famoſa
aug9 regula. ꝙ pccm̃ adeo volũtariũ eſt. ꝙ
ſi non eẽt voluntariũ. nõ eẽt pccm̃. ⁊ intelli
git̃ de actuali. Rurſus iſta eſt expſſa deťmi
nacio eiuſdẽ/ ꝑmo de ciuita. dei. c. xxv. loquẽ
tis de violenta corrupcõe virginis alicuius
Quãto magis inquit abſq; culpa eſt in corꝑe
nõ conſencientis/ ſi abſq; culpa eſt in corpore
dormiẽtis. Dicẽtes oppoſitũ contradicũt non ſo
lũ theologice ſed et phice deťminacõni/ nec ha
bent quid rñdeant ſi fiat eis argumentũ de
furioſis et infantib9 ⁊ alijs nõ vtentib; rõe/
quos pro tunc nõ peccarẽ noua tñſgreſſione
cõcors eſt omniũ ſapientiũ recta ſentẽtia. No
tãter dici9 ſi pollucõ inchoata ſit et perfecta
in ſomno. qm̃ poſſet aliq̃s vigilans impurũ
habẽ deſideriũ ſe polluẽdi/ quo vigẽte cadẽt